

ČASOPIS DEVÍTKA 9

Časopis vydávají žáci 8.A a 8.B

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

Obsah

Exkurze	2
Výlet do Prahy	3
Červená stužka	4
Zápis do 1. třídy	4
Školní kolo olympiády v českém jazyce	5
Školní kolo olympiády v zeměpise	5
Beseda o škodlivosti kouření	6
Nebezpečí internetu	7
Beseda s kriminalistou	7
Ukázky prací osmáků	8
Co pro mne znamená láska	9
Marťanská kronika	10
Minivýlet	11
Stránka pro prvňáčky	12

3

ročník 14

leden – únor 2011

Exkurze

Exkurze Dukovany a Dalešice

Dne 27. ledna 2011 se převážně žáci devátých, ale i osmých tříd vydali autobusem na cestu k jaderné elektrárně Dukovany a přečerpávací vodní elektrárně Dalešice. Před devátou hodinou jsme dorazili k Dukovanům, kde jsme zhlédli krátký film o založení a využití elektrárny a zaujalo nás, že její provoz skoro vůbec neškodí životnímu prostředí kolem. Poté nám vysvětlili průběh výroby jaderné energie, která vzniká štěpením jádra uranu.

Po skončení prohlídky Dukovan jsme odjeli k nedaleké vodní elektrárně Dalešice, jejíž přehrada má nejvyšší sypanou hráz v ČR, asi 100 m. Po zhlédnutí videa o elektrárně jsme si prohlédli v doprovodu průvodkyně nepracující turbíny. Zpět do Adamova jsme se vrátili před třetí hodinou.

Výlet se nám moc líbil, protože nám přinesl mnoho nových poznatků v oblasti energetiky a máme na něj pěkné vzpomínky, které nám závidí i mnozí rodiče.

Hana Moserová, 8. A

Exkurze na ZZS Blansko

Dne 18. 1. 2011 měli žáci III.A a IV.A jedinečnou příležitost prohlédnout si stanici Zdravotní záchranné služby v Blansku. Díky iniciativě a ochotě pracovníků ZZS, zejména MUDr. Ivany Hodaňové, maminky jednoho z našich žáků, jsme se mohli seznámit s prací a vybavením služby, která i nám může třeba zachránit život. Po krátkém teoretickém úvodu ve škole a přesunu vlakem do Blanska už jsme byli všichni zvědaví, jak vypadá heliport pro přistání vrtulníku se zraněným nebo jaké vybavení musí být v „rychlé“ sanitce. Paní doktorka i její kolegové

trpělivě odpovídali na naše mnohdy všetečné dotazy, předvedli nám funkce některých zdravotnických přístrojů a viděli jsme i opravdový výjezd sanity pro pacienta. Všechno pro nás bylo velice zajímavé a poučné a už víme, jak důležitá je práce záchranářů v této službě.

Proto bychom jim chtěli moc poděkovat za jejich ochotu a vstřícný přístup.

A všechny ty zážitky jsme museli probrat u svačiny.

Mgr. Věra Rutová

Výlet do Prahy

V sobotu 29. 1. 2011 jsme se vydali na výlet do Prahy. Celkem nás jelo sedm. Vstávali jsme už o půl šesté. Sobotní ráno bylo velice chladné, protože bylo mínus 11,5 °C. Měli jsme jet vlakem EC. Ten však nedojel kvůli mimořádné události na trati, a tak jsme jeli vlakem IC o hodinu později. To čekání bylo hrozné. Pořádně jsme vymrzli a byli jsme rádi, když jsme se konečně dostali do vlaku. Cesta byla klidná a pohodlná.

Do Prahy jsme dojeli kolem půl jedenácté. Poté jsme jeli kvůli zimě chvíli metrem, vystoupili jsme pod Vyšehradem. Po chvíli chůze jsme dorazili na Pražský hrad, kde jsme viděli hradní stráž a v prostoru hradu Katedrálu sv. Víta, Baziliku sv. Jiří a další stavby. Cílem naší výpravy byla výstava Relikviář svatého Maura, která se konala ve Vladislavském sále Pražského hradu.

Relikviář svatého Maura je významná památka pocházející z první třetiny 13. století. Jedná se o druhou nejcennější památku v České republice (po českých korunovačních klenotech) a vůbec nejvýznamnější románskou klenotnickou památku uloženou na českém území. Byla objevena v kapli bečovského zámku před čtvrtstolím. Relikviář byl vyroben z pozlaceného stříbra, pozlacené mědi a ozdoben téměř 200 drahými kameny. Vzácný středověký relikviář má velikost dětského sarkofágu a je jediným takto velkým relikviářem domečkového typu na území České republiky. Všichni jsme jej dlouho obdivovali, ale bohužel se nesměl fotit. Ve vedlejší místnosti jsme si pak měli možnost prohlédnout kopie korunovačních klenotů – Svatováclavskou korunu, Královské jablko a Královské žezlo. Nejvíce se nám líbila koruna, která váží téměř dva a půl kilogramu, a je zdobena obrovskými drahokamy a perlami.

Po zhlédnutí výstavy jsme šli do Katedrály sv. Víta, která je největším a nejvýznamnějším pražským chrámem. Kromě bohoslužeb se tu odehrávaly i korunovace českých králů a královen. Je místem uložení ostatků svatých zemských patronů, panovníků, šlechticů a arcibiskupů.

K další výstavě jsme se vydali přes Karlův most, který je nejstarším stojícím mostem přes řeku Vltavu v Praze. Most byl postupně ozdoben třiceti sochami a sousošími. Spojuje Staré Město a Malou Stranu. Měří přes 515 metrů.

Přišli jsme na Staroměstské náměstí, kde stojí Dům U Kamenného zvonu, v němž se konala výstava Královský sňatek. Stáli jsme v nekonečné frontě. Naštěstí svítilo sluníčko. Nakonec jsme se dověděli, že došly vstupenky. Museli bychom čekat další půlhodinu, a to by nám dost zkomplikovalo odjezd domů. Nakonec jsme se společně domluvili, že si prohlédneme Staroměstský orloj a dáme si pozdní oběd.

Pražský orloj jsou středověké astronomické hodiny, umístěné na jižní straně věže Staroměstské radnice. Je jedním z nejznámějších turistických objektů Prahy a je součástí historického centra, které je zapsáno na seznamu kulturních památek UNESCO v ČR.

Po dobrém jídle jsme se vypravili vlakem domů. Shodli jsme se, že se nám všem výlet moc líbil. Sluníčko nám přálo, jen nemusel být takový mráz.

Doufám, že na příštím výletě se nás sejde víc, protože to opravdu stojí za to.

Tomáš Korčák, 8.B

Červená stužka

Mezinárodní den proti AIDS

AKCE s názvem „Červená stužka“ probíhala od 29. 11. do 10. 12. 2010 na celém území České republiky. Naše škola se této akci také zúčastnila a dvě skupiny, které obdržely plnou moc se vydaly do ulic Adamova a prodávaly červené stužky za minimální finanční příspěvek 20 Kč.

Obě skupiny se snažily projít co největší část Adamova, ale kvůli nepříznivému počasí byla vynechána pouze část „Kolonky“. Někteří lidé byli ochotní do této sbírky přispět a někteří ne. Nejčastěji jsme slýchávaly větu: „Na AIDS NE!“ Shodly jsme se, že většina nakažených virů HIV si za to může neopatrností např.: nechráněným pohlavním stykem, použitím stejné injekční stříkačky, kterou použil nakažený člověk, apod... Ale jsou

i tací, kteří za nákazu nemůžou, např.: lidé znásilnění, děti, pacienti, ...

Skupiny byly vytrvalé a i ve špatném počasí byla vybrána poměrně vysoká částka 2080 Kč.

Děkujeme všem co byli ochotní přispět na tuto sbírku.

Kamila Prokopová, Zuzana Palová.. IX.A

Zápis do 1. třídy

DNE 18. 1. 2011 se konal zápis do 1. třídy. Jako každý rok byla připravená stanoviště pro děti, kde si budoucí prvňáci mohli vyzkoušet, jak jim od září půjde např. tělocvik, matematika, český jazyk, výtvarná výchova nebo hudební výchova.

U každého stanoviště byl učitel, který vše s dětmi ve své učebně prošel a pomohl jim řešit zadané úkoly. Když přišli rodiče s dětmi, odložili si své věci do šaten a vzali si předepsanou kartičku se jménem svého dítěte a s označením jednotlivých stanovišť. Starší žáci se ujali budoucích žáčků a prováděli je po stanovištích.

Vždy, když dítě splnilo úkol, dostalo do kartičky razítko. Některé děti se bály, ale nakonec to s pomocí rodičů a učitelů zvládly. Když měly děti plné kartičky razítek, šly do ředitelny, kde dostaly odměnu za šikovnost od paní ředitelky. Když rodiče s dětmi odcházeli z ředitelny, vrátili se domů i s pozvánkou do 1. třídy. A my se opět se můžeme těšit na nové prvňáčky.

Minaříková, Holasová

Školní kolo olympiády v českém jazyce

Také v letošním školním roce se několik žáků z 9.A a 9.B pokusilo zvítězit nad záludnými otázkami školního kola olympiády z českého jazyka. Je nutno podotknout, že tentokrát se zadavateli podařilo vymyslet úkoly smysluplné, a nikoliv zákeřné, jak tomu často v minulých letech bývalo. Při jejich rozřešení hodně záleželo na kvalitě slovní zásoby, znalosti pravopisu, ale také logickém myšlení a zkušenosti s vedlejšími větami. Poslední jmenované se stalo pro žáky nejsložitějším úkolem gramatické části olympiády. Nejvíce bodů v této části získala Mirka Křížková (11 bodů z 18 možných).

Ve slohové části znělo zadání na téma „Naštěstí jsem si to včas vyžehlil“. Většina řešitelů použila tuto větu ve smyslu omluvy či jiné nápravy, ale našli se i tací, kteří opravdu žehlili, ač v životě žehličku v ruce nedrželi a jak se s ní zachází, prostě netušili. Při čtení jednotlivých vyprávění se velmi přesně pozná, kdo čte a jaké knihy čte, a kdo jenom vypráví svým vlastním hovorovým jazykem, který používá při komunikaci se spoluvrstevníky. Tudíž čtenáři se odhalili sami: Mirka Křížková, Petr Svoboda, Kamila Prokopová, Tomáš Rozsypal. A jak nakonec školní kolo skončilo?

1.	Mirka Křížková 9.A	19 bodů
2.	Tomáš Rozsypal 9.B	16 bodů
3.	Petr Svoboda 9.A	15 bodů
4.	Michaela Filoušová 9.A	14 bodů
5.	Patrik Homola 9.A	11 bodů
6. – 7.	Denisa Veselá 9.A	10 bodů
	Monika Janíčková 9.A	10 bodů
8. – 11.	Lukáš Nesnídal 9.B	9 bodů
	Dominik Neuman 9.A	9 bodů
	Kamila Prokopová	9 bodů
	Zuzka Palová	9 bodů

Dobra Janotová

Školní kolo zeměpisné olympiády 2010/2011

Vě čtvrtek 3. 2. 2011 proběhlo na Základní škole v Adamově školní kolo zeměpisné olympiády. Ve třech kategoriích soutěžilo celkem 27 žáků druhého stupně. Nejvíce účastníků pracovalo v kategorii C (8. a 9. třídy), kde konkurence třinácti žáků přinesla vyrovnané klání. Tuto kategorii vyhrál Dominik Neuman z 9.A, který získal 38 bodů z možných šedesáti tří. V kategorii B (7.ročník) soutěžilo 8 žáků, a nejlepší byl Jan Filip ze 7.A. Kategorii A (6. ročník) vyhrál Michal Korčák z 6.A. Vítězové jednotlivých kategorií budou školu reprezentovat v okresním kole, které se uskuteční 9. března v Boskovicích.

Aleš Spurný

Beseda o škodlivosti kouření

Cigareta, kouř, dehet, závislost, rakovina, móda, kamarádi... To vše souvisí s jednou z největších neřestí dnešní doby. A i když už dnes kouření není tolik „in“, do jeho „spárů“ upadá stále velké množství, hlavně mladých, lidí. „Zakázané ovoce chutná nejvíce“ praví jedno chytré rčení. A tak i přes zákazy rodičů stejně nakonec většina z nás neodolá a zkusí si „to“. Naše tělo moc dobře ví, že cigarety nám škodí, proto se při prvním vdechnutí kouře plného dehtu brání, to mnohé hned odradí – cigareta nám nechutná, je nám špatně, žádný příjemný pocit, nic, kvůli čemu by stálo za to začít kouřit. Někomu to ale stejně nedá a zkusí to víckrát – ať už ze zvědavosti, ale často kvůli kamarádům, zůstat součástí party. A tady už jsme na prahu problému, který má jméno „závislost“.

A protože je velice důležité si o takových problémech s někým popovídat, moci se zeptat na to, o čem kolem sebe slyšíme, ale třeba spoustě slov nerozumíme, uskutečnila se 26. ledna v naší škole pro žáky pátých ročníků beseda týkající se škodlivosti kouření. Pod vedením preventistky z centra volnočasových aktivit v Brně – Lužánkách děti hledaly možné příčiny chování vedoucí člověka k první cigaretě, popisovaly jeho život, pokud se stane „otrokem“ tohoto zlovyku, a následky, s kterými se kuřák bude za několik let potýkat. Celé dvě hodiny žáci diskutovali, kladli otázky a také odpovídali, pracovali ve skupinkách a seznamovali se s riziky kouření.

V hodině českého jazyka věnované slohovému vyučování jsme si zkusili napsat, co nám beseda dala, jaký je náš názor na kouření a na lidi, kteří této „neřesti“ propadli. Pojďte si přečíst, jak se na kouření díváme my, „pátáci“:

Škodí kouření zdraví? Ano, škodí tím, že dehet kuřákovi „zahnědí“ plíce. Kouření cigaret zkracuje život. Nezačnu kouřit, protože je to „hnusný“. Už jsem to totiž ochutnal. A nechci předčasně umřít!

Kouřit nebudu kvůli tomu, že to „smrdí“. Můj strejda kouří, ale já chci, aby přestal. Kouření zkracuje život a způsobuje rakovinu.

Na besedě jsme se poučili, jak vypadají plíce, když člověk kouří. Kouření škodí životu. Moje sestra kouří a moc mi to vadí. Smrdí a je „žlutá“.

Kouření může i zabít (rakovina). Doufám, že kouřit nebudu, protože bych měla žluté zuby a nějakou nemoc. Zním hodně lidí, kteří kouří, skoro celá rodina. Vadí mi na tom, že se z toho někdy trochu dusím (i když jsem na to celkem zvyklá). Zdá se mi, že za cigarety utrácí mnoho peněz, které by mohli použít na užitečnější věci.

Žáci 5.B a Monika Nejezchlebová

Beseda s kriminalistou

Besedu 31. 1. 2011 na naší škole vedl pan nadporučík David Chládek z oddělení PČR Blansko. Vyprávěl nám o tom, co je úkolem policie vůči nezletilým.

Dozvěděli jsme se, co se může stát, když něco ukradneme nebo máme jiné plotky se zákonem. Taky jsme se dozvěděli, do jaké míry je to přestupek a kdy už trestný čin. Vysvětlili nám, že jsme zodpovědní za to, co děláme. A že když nás zadrží, tak nás neodvezou domů, ale na služebnu, kam si pro nás přijdou rodiče, popřípadě ještě uhradí škodu, a až potom si nás odvezou domů.

Besedu zakončili vyprávěním o tom, co obnáší mít občanský průkaz.

Z besedy pro nás vyplynula tato zásadní informace:

Lidé, kteří jsou nezletilí a mají občanský průkaz, by se měli vyhýbat alkoholu a omamným látkám, jelikož už za své činy zodpovídají.

Myslíme si, že tato beseda pro nás byla vhodná, protože spousta lidí v našem věku tyto zásady často porušuje.

Stela Peterková a Simona Rytířová

Nebezpečí internetu

Dne 3. 2. 2011 se uskutečnila v naší adamovské škole beseda o nebezpečí na internetu. Přijela k nám paní Krajčová, aby nás upozornila na nebezpečí, které může hrozit na internetu, a jak se máme bránit. Říkala nám, co je to kyberšikana, grooming a stalking. *Kyberšikana* je druh šikany prostřednictvím nějaké elektrotechniky jako například mobil, e-mail, facebook, internet, blog atd. Ve většině případů se jedná o trestný čin.

Jako *grooming* se označuje chování uživatelů internetových komunikačních prostředků (chat, ICQ, Skype atd.), kteří se vydávají za jinou osobu s cílem vylákat nezletilého, sexuálně ho obtěžovat či zneužít.

Stalking – stalker je člověk patologicky posedlý zájmem o jinou osobu, často veřejně známou. Projevuje se

zejména opakovaným fyzickým sledováním, nechtěnými kontakty (dopisy atp.), dlouhodobým sledováním aktivit dotyčné osoby a sbíráním informací o ní, případně nemístným oslovováním jejich příbuzných, přátel atd.

Beseda pro nás byla přínosná například tím, že jsme si zkoušeli různé hry, které nám měly ukázat, jak se máme chovat na internetu. Měli jsme doplňovat chat a vymyslet, jak by mohl končit. V závěru besedy jsme dostali list, kde jsou vypsány způsoby ochrany před nebezpečím a různé linky bezpečí.

Bezpečné adresy:

www.internethelpline.cz

www.horkalinka.cz

Hartl, Vybíral 8.B

Ukázky prací osmáků

Co děláš, dělej pozorně

Co bylo vloni, nikdo nedohoní

To je přesně můj problém. Na nic se nesoustředím a kvůli tomu dostávám špatné známky. Když někdo něco dělá pozorně, tak dostává dobré známky a nedělá průšvihy. Ten, kdo to chce mít rychle, tak ten vše udělá špatně.

Jirka Široký 8.B

Toto přísloví nám říká, že se máme snažit dělat všechno tak, abychom byli s naší prací v budoucnu co nejvíce spokojeni, a nelitovali, že jsme to neudělali lépe, pečlivěji nebo jinak. To by se nám pak mohlo stát tohle:

Alena byla každý den venku, nejdůležitější pro ni byli kamarádi. Máma ji sice do učení hnala, ale co ví rodiče o světě. Za pětku byl doma rozruch, ale rodiče se musí smířit s tím, že lepší známku než trojku nedonese...

Učení by jí sice šlo, ale učit se nechtěla. Za chvíli už tu byla devátá třída a s ní

přijímací zkoušky na střední školu. Alena vybírala jak chtěla, ale s jejími známkami nemohla na žádnou střední školu, která by se jí zamlouvala, buď by neudělala příjímáčky, nebo by ji tam pro špatné vysvědčení nevzali. Tak pozdě pochopila, proč byly známky tak důležité, a že se měla více učit. Chtěla vrátit čas, aby mohla spravit svoje chyby, ale čas přece vracet nemůžeme.

Protože: *co bylo vloni, nikdo nedohoní.*

Hana Moserová, 8.A

Chtěla se žába natáhnout, aby byla dlouhá jako had, a praskla

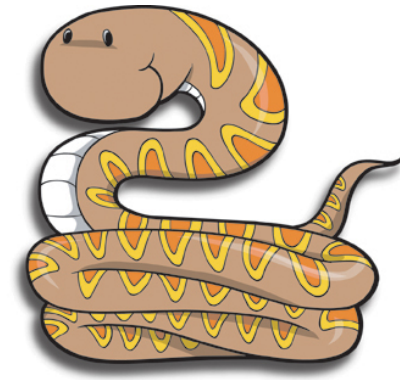
Toto rčení vysvětluje, že když chce někdo být někdo stejný jako ten druhý, nikdy to nemůže zvládnout. Vždy si něco udělá, protože není stejný jako on. Příkladem je kamarád mého bratrance Pavel. Bratranec dělá horolezectví a Pavel chtěl dosáhnout stejného vrcholu hory. Málem se při tom zabil, protože bratranec s horolezectvím začal už v sedmi letech.

Můj táta uměl dobré fotbalové triky a strýc to okoukal. Nakonec to dopadlo roddinnou hádkou, dodnes se spolu nebaví.

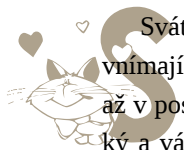
V Dolních Dunajovicích mám kámoše Michala. Jednou jsme šli hledat dobré mís-

to na bunkr. Našli jsme skálu a v ní byl malý otvor. Michal mi řekl, ať se tam jdu podívat. Šel jsem a až jsem vylezl, řekl jsem mu, že jsem hubený a že on se tudy neprotáhne. Řekl, že on to taky zvládne. Přemlouval jsem ho, ale on si stál za svým. Vlezl do škvíry a zasekl se tam. Zkoušel jsem ho vytáhnout, ale nešlo to. Musel jsem běžet pro kamaráda Pavla a teprve s jeho pomocí jsme ho vytáhli. Proto chci být sám sebou a ne někdo jiný. Každý je totiž jedinečný a nikdo nemůže být stejný jako někdo druhý.

Aleš Dudík, 8.B

Co pro mne znamená láska

Svátek zamilovaných – 14. únor. Svátek Valentýna vnímají někteří z nás jako tradici importovanou do Čech až v posledních pár letech. Myslí si, že to není svátek český a váhají se mu plně oddat. Mnozí však oslavu tohoto dne dychtivě přivítali. Vnímají ji jako velmi příjemnou příležitost, jak někomu vyjádřit svoji náklonnost či lásku.

O svatém Valentínovi se obvykle dočtete, že vykonal spoustu romantických skutků. Tajně oddával milenecké páry, a proto byl popraven... Kolem existence sv. Valentína je dodnes spousta nevyjasněných otázek, dohadů a smyšlenek. Vůbec se totiž s jistotou neví, o koho konkrétně se jedná. Podle katolické encyklopedie byl svatý Valentin, který zemřel mučednickou smrtí 14. února, pravděpodobně jednou ze dvou osob, žijících ve druhé polovině 3. století, za vlády císaře Claudia II. (+ 270). Mohl to být kněz v Římě nebo biskup v Interamně (dnešní Terni).

V tento den jsme se v češtině na chvíli zamysleli nad tím, co to „LÁSKA“ vlastně je, co pro nás znamená? Některé myšlenky nebo slova, která nás v souvislosti s tímto slovem napadla, si můžete přečíst na následujících řádcích. A čím je „láska“ pro vás?

5.B

Láska je, když je někomu s někým dobře. A je-li někomu s někým tak dobře, mohou spolu bydlet, mít svatbu nebo i děti. Svátek zamilovaných je 14. února.

Láska je mít rád. Může být mateřská nebo kamarádká. Při opravdové životní lásce můžeme mít děti.

Je to, když se má někdo rád, chtějí spolu žít. Lidé se mají také rádi z kamarádství, rodiče mají rádi své děti.

Když někdo někoho má rád. Láska je rodina.

Láska je krásná. Lidé si navzájem pomáhají.

Láska je krásná věc. Třeba dnes je svátek zamilovaných – Valentýn. Když máš někoho ráda, tak to je láska. Někdy je láska šťastná a hezká, ale někdy je zlá a bolestivá. Kdyby nebyla láska, tak bysme nebyli ani my.

Láska – romantika. Ten kdo miluje – žije!!! Láska je velice krásná. Není vždy jen pohoda, ale i bolest k ní patří. Ten, kdo někoho miluje, by to měl dát opatrně najevo. Milenci si vyjadřují lásku také sexem. Když si myslí, že se nedá jejich láska překonat, tak se vezmou a mají děti.

Láska je vztah mezi dvěma lidmi, kteří se mají rádi. Je to divný vztah – kdo to pochopí? Snad nikdo.

Každý miluje svoje rodiče a má rád své příbuzné a kamarády.

Znamená to, že se lidé mají rádi a že se mezi sebou nehádají. Láska docela bolí, když se někdo hádá.

Láska pro mě hodně znamená. Je to pouto mezi lidmi.

7.A

Dva milující se lidé, líbání, sex, krásný pocit, žárlivost, věrnost, přátelství, pomoc, někoho milovat, pocit štěstí, facebook, vztah, partner, svatba, pouto, radost, mít rád, milovat, nikdy neopustit, čistota, dárek, důvěra, smrt, bohatství, strach, starosti, peníze, jedna osoba, rodina, děti, dobrá péče, všechno, mít někoho blízkého, chodit s někým, srdíčka, harmonie, mateřská láska, růžová a červená barva, žena, zamilování, žárlivost, věrnost, nevěra, hádky, pocity, milostný život, přátelství, pomoc, muž a žena, milování, romantika

Láska je, když někoho milujeme, dávat srdce druhému a důvěra.

Obdiv osoby, mít někoho rád. Láska k dívce, k rodině, kamarádům, k místu, k myšlence, hřátí...

Láska je milovat člověka, zvíře nebo něco jiného. Je to duševní záležitost.

Láska přijde, když ji nejméně čekáš, ale ta největší přijde jen jednou! Má mnoho jmen, všichni ji cítí, každý ji vnímá. Někdy nemusí být dva v trávě, ale i láska sama k sobě, ke zvířeti, k vlasti a k rodině. Lásky je hodně, každý ji má, i největší bruchoun má v sobě víc lásky než se vejde do srdce moře. Láska je i zlost, někdy nás donutí k tomu, co bysme nikdy neudělali, ale stojí to zato. Láska není sex, je to ten pocit, když se ti v břiše třepotají motýli a tvé srdce bije tak, že se bojíš, že ho všichni uslyší.

Láska je nejdůležitější na světě – je důvěra, milovat někoho, být upřímný, laskavý, milý, hodný. Je jako nemoc, která tě pohltí a nedá se z ní někdy vyléčit. Jako je lež, závist, nepřátelství, to k lásce nepatří. Láska je přátelství. Radost ze života, víra k někomu. Milovat svou rodinu. Přát lidem, které máte rádi, vše dobré. Láska se nedá koupit.

Vztah mezi lidmi, kteří se milují, zamilování, štěstí a smůla, pocit v srdci, vztah, vztah mezi lidmi, amor. To nejdůležitější, co existuje.

Láska je odvaha a člověk zjistí, jak je uvnitř silný. Málokdo umí vyznat lásku do očí a ne napsat „po internetu“. Nezamiluješ se ze dne na den, trvá to déle. Nemiluj pro to, jak člověk vypadá, ale jaký je uvnitř.

Za žáky 5.B. a 7.A Monika Nejezchlebová

Mart'anská kronika – Ray Bradbury

„Do divadla? Jooo, super, nemusíme se učit, nějak to tam „přežijeme“, hlavně, že se nejde do školy!“ Tak tahle věta možná proběhla hlavou spoustě z vás, když vám paní učitelka oznámila, že vás chce obohatit o kulturní zážitek v podobě divadelního představení.

Sedmáci měli to „šťěstí“, že se 16. února vypravili do divadla Polárka v Brně na hru Mart'anská kronika na motivy knihy Raye Bradburyho, známého autora sci-fi románů. Tento příběh napsal Bradbury před více než půl stoletím, tak co by tam pro nás mohlo být objevného, čím nás tento příběh překvapí, když největší rozvoj techniky nastal právě v posledních patnácti letech? Dnešní filmy a různé počítačové hry ovlivnily naši fantazii týkající se mimozemských civilizací. Dokážeme se na tento problém podívat i z jiné strany? Co život sám o sobě, vztahy mezi lidmi, vždyť i my sami máme mnohdy problém žít spolu, a tak žijeme „vedle sebe“? Mohli bychom žít společně s lidmi z jiné planety nebo oni na té naší bez závidění, zla, nenávisti?

Bradburyho příběh se odehrává mezi lety 1999 a 2026, během kterých se lidé několikrát pokouší přistát na planetě Mars a následně ji kolonizovat. Utekli sem ze Země a věřili, že vytvoří nový, lepší svět.

Podaří se nám na Marsu přistát? Kdo jsou Mart'ané?

Když Bradbury viděl první fotografie povrchu Marsu, ptal se ho moderátor v přímém přenosu na jeho první dojmy – „Pane Bradbury, jak se cítíte po tomto trvdém přistání. Kdepak jsou mart'anská města živé bytosti?“ „Nebud'te blázen,“ řekl mu. „My jsme Mart'ané! My tu budeme další milion let. A přinejmenším do té doby JSME MART'ANÉ MY!“

A jak se nakonec v divadle líbilo divákům, tj. žákům sedmé třídy? A co nám přineslo? „Bylo to super, na pohodu, líbilo se nám to, o.k., krásný zážitek, kdy pojedeme zase?“

Z několika otázek, které měli sedmáci za úkol v hodině českého jazyka zodpovědět, vybírám dvě a několik odpovědí na ně:

1. Jaký by byl život lidí a Mart'anů (mimozemšťanů), kdybychom žili společně na jedné planetě?

- Nevycházeli by spolu, protože to jsou rozdílné kultury a způsob života a málo místa. Lidé a Mart'ané – to by nešlo.
- Asi špatný – lidé jsou chamtiví, ješitní, myslí jen na sebe.

- Válčili by spolu o půdu a navíc by Mart'ané umírali na obyčejné nemoci.
- Byl by tu chaos, protože by někteří lidé Mart'any v oblíbě neměli, mohli zkoumat v laboratořích jejich orgány atd. Lidé jsou chamtiví, závistiví a chtěli by planetu jen pro sebe a Mart'any by vyhubili. Na druhou stranu by bylo dobré, že bychom se mohli od sebe vzájemně něco naučit.

2. Jaké je poselství tohoto příběhu, co nám chtěl autor prostřednictvím tohoto příběhu sdělit?

- Lidé chtěli obydlet Mars a začít tam nový život – lepší.
- Kdyby byla Země zničena, mohli by lidé žít na jiné planetě, vytvořit zde nový svět, města...
- Chraňte svoji planetu před nebezpečím!
- Lidé by neměli Zemi ničit a měli by si pomáhat.
- Myslíme si, že když zničíme jednu planetu, můžeme na jinou, ale tak to není.
- Měli bychom žít spolu a pomáhat si.
- Lidé by měli mít Zemi rádi, vážit si jí.

Za žáky 7.A Monika Nejezchlebová

Minivýlet

♥ V sobotu 13. 2. jsme si já, paní učitelka Šturchová, Honza a Erik udělali odpolední výlet do Brna na dvě výstavy. Původně nás mělo jet více, ale chřipkové období udělalo své.

První výstava se jmenovala Koloniál pana Bajzy. Tato výstava byla o začátcích obchodnictví. K vidění byly značky výrobců tehdejší doby (některé fungují dodnes), krásné plechové krabice jako obaly na zboží, dluhopisy a výpisy různých dodávek. Viděli jsme repliky koloniálu, trafiky, řeznictví, oděvů pro muže, hospody a tržiště. Mohli jsme si zkusit roli prodáváče, zákazníka nebo trafikanta. Zahráli jsme si hru Velké prádlo.

Po ukončení jsme šli na hrad Špilberk podívat se do kasemat. Tam jsme viděli, jak žili vězni v minulých stoletích. Líbila se nám strážnice, mučírna a vězeňská kuchyň. Z kobek pro těžké kriminálníky šel strach.

Tyto výstavy se mně i klukům líbily.

Michal Kučera, 7.A

Stránka pro prvňáčky

R se rmoutí,
 R se hroutí,
 R se raduje,
 R také čaruje,
 R se umí rvát,
 R ale s háčkem, to umí jen řvát.

I je pro společné chvíle,
 I spojí naše slova,
 I zvedne nás znova,
 I je hotová jednička, mezi písmeny hvězdička.

S se kroučí, jak to proutí, smotáš ho v klubíčko.
 S je kopa veselá, ze slova rád – radost udělá.
 Nebo stačí pár vět, přidej S, a máš svět.
 A S uprostřed lásky, to vymaže ti vrásky.

Credits

Arch Linux GNU/Linux® operační systém
 Scribus Open Source Desktop Publishing
 GNU Image Manipulation Program
 Context Free Art
 GNU GPL Liberation™ Fonts
 Computer Modern Unicode fonts
 DIST Inking font
 KG KatzCatz font

<http://www.archlinux.org>

<http://www.scribus.net>

<http://gimp.org>

<http://www.contextfreeart.org>

<https://fedorahosted.org/liberation-fonts>

<http://canopus.iacp.dvo.ru/~panov/cm-unicode>

<http://typeland.com>

<http://katzfonts.50megs.com/kg.html>

Saša Pelanová